

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 7 rozhodl soudkyně JUDr. Ivou Kaňákovou ve věci žalobce
zastoupeného JUDr.
Vladimírem Kadicou, advokátem, se sídlem Voračovská 14, 147 00 Praha 4, proti žalovanému Česká
republika – Ministerstvo vnitra, IČ: 00007064, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3,

o ochranu osobnosti,

t a k t o:

- I. Určuje se, že žalobce je neoprávněně evidován ve svazku StB č. 77175, který byl veden oddělením vojenské kontrarozvědky 9. Tankové divize v Táboře, jako agent s krycím jménem „RYBÁŘ“.
- II. Na náhradu nákladů řízení je žalovaný povinen zaplatit žalobci částku 18.940,- Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám právního zástupce žalobce.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobou doručenou Obvodnímu soudu pro Prahu 7 dne 23. 6. 2017 se žalobce domáhal, aby soud určil, že žalobce je neoprávněně evidován ve svazku StB č. 77175, který byl veden oddělením vojenské kontrarozvědky 9. Tankové divize v Táboře, jako agent s krycím jménem „RYBÁŘ“. Uvedl, že vědomě nikdy, a to ani náznakem nespolupracoval s StB, ani nevěděl o tom, že je veden jako agent Státní bezpečnosti. Nikdy v této věci žádný vázací akt ani písemné prohlášení nepodepsal, s nikým nejednal. Evidence v označeném svazku StB se dotýká žalobcových osobnostních práv, jeho důstojnosti, vážnosti a cti.

Žalovaný ve svém písemném vyjádření navrhl, aby soud žalobu zamítl. Uvedl, že k osobě žalobce se zachovaly řádky z registračních protokolů a tzv. evidenční karta. Z uvedeného vyplývá, že žalobce byl evidován dne 29. 6. 1977 jako agent pod reg. číslem 77175 s krycím jménem „RYBÁŘ“. Svazek byl založen dne 8. 7. 1977 dne 15. 5. 1979 byl zničen. Registrace byla provedena u oddělení vojenské kontrarozvědky 9. tankové divize v Táboře.

Ve věci soud provedl tyto důkazy: fotokopii řádek, ze kterých vyplývá, že žalobce byl evidován pod č. 77175 pod krycím jménem Rybář a fotokopii evidenci karty, ze které vyplývá, že žalobce byl evidován pod registračním číslem 77175 pod krycím jménem RYBÁŘ, svazek se nachází u pana [redacted], byl vydán dne 22. 6. 1977 a žalobce má vztah k NSR. Dne 11. 4. 1979 byl spis předán ke skartaci.

Soud provedl dále důkaz Osvědčením Ministerstva vnitra ze dne 25. 1. 2016, č.j. : BO-34/1-PL-2016, ze kterého vyplývá, že žalobce byl evidován jako osoba uvedená v § 2 odst. 1 písm. b) zákona č. 451/1991 Sb.

Dále byl veden důkaz letákem, kde jsou uvedeny tři záznamy o spolupráci žalobce se Státní bezpečností s poznámkou „Kdo nás udával !!!“, kterým žalobce prokazoval, jaká újma mu v jeho obci vznikala na jeho právech.

Dále soud vedl důkaz dopisem Archivu bezpečnostních složek ze dne 12. 5. 2016, který byl zaslán žalobci a v němž je uvedeno, že k osobě žalobce byl ve fondu III. správy SNB (Hlavní správa vojenské kontrarozvědky) dohledán záznam o vedení osobního svazku reg. č. 77175, v kategorii A (agent), pod krycím jménem „Rybář“. Svazek dne 8. 7. 1977 zaregistrovala 9. TD (tanková divize) a dne 15. 5. 1979 byl komisionálně zničen.

Z účastnického výsledku žalobce soud zjistil, že o své evidenci jako agent StB neměl tušení. O tomto se poprvé dozvěděl dne 1. 3. 2015 na výroční členské schůzi Rybářského svazu, kde mu tehdejší předseda [redacted] poslal tabulku, kde byla uvedena jeho spolupráce s StB. Před Vánocemi 2015 se různě po Luhačovicích začaly objevovat nápisy „Kdo nás udával!!!“, mířící na osobu žalobce. Dvěma osobami byl vždy dotazován pouze třikrát na osobu svého strýce, který uprchl do NSR. Tyto osoby mu nikdy nenabízely spolupráci s StB, žalobce také nikdy nic nepodepisoval. Bylo to v době, kdy byl žalobce na vojně.

Soud provedl rovněž důkaz výsledkem svědka [redacted] prostřednictvím dožádaného Okresního soudu v Žiaru nad Hronom. Ten uvedl, že byl příslušníkem Státní bezpečnosti od 1. 11. 1976 do 31. 12. 1987, zastával funkci starší referent. Byl zařazen v oddělení vojenské kontrarozvědky 9. Tankové divize Tábor. Jméno žalobce, ani jeho krycí jméno, nezná a ani si ho nepamatuje. Žalobce určitě nezavázal ke spolupráci s StB, to by musel podepsat tzv. slib o spolupráci a slib o mlčenlivosti. Toto se dělalo podle tehdy platných směrnic. Spolupráce se žalobcem byla ukončena po jeho odchodu do zálohy po vykonání vojenské základní služby, byla to běžná praxe. To, že pracovníci VKR prováděli s žalobcem rozhovor, bylo běžnou praxí, dělalo se to na základě evidenčních údajů, které uvedl ve svých údajích nastupující voják do ČSA o svých rodinných vztazích s kapitalistickým zahraničím. Z VKR byl svědek vyhozen v roce 1987 kvůli emigraci jeho bratra do USA, po r. 1989 byl rehabilitován a do roku 1995 působil v armádě. Dále svědek doplnil, že žalobce mohl být evidován jako tzv. pozorovaná osoba v souvislosti se svým vztahem na kapitalistickou cizinu. Svědčí tomu skutečnost, že mimo evidenční záznam neexistuje jiný materiál, který by blíže osvědčoval způsob spolupráce (osobní svazek a pracovní svazek). Mohlo jít o svazek „PO“ (svazek pozorované osoby). Způsob kontaktů pracovníků VKR s žalobcem byl podle jeho vyjádření oficiální (přes velitelské a dozorové orgány). V případě zájmu spolupráci by takto VKR nikdy nepostupovala. Zpravodajci zajímavé osoby s předpokladem budoucí spolupráce kontaktovali vždy tajně.

Soud na základě provedeného dokazování, kdy hodnotil každý důkaz zvlášť a všechny ve vzájemné souvislosti, zjistil dále popsany skutkový stav.

Bývalá StB vedla na žalobce Svazek, evidovala ho jako agenta s krycím jménem „RYBÁŘ“ pod reg. č. 77175.

Svazek vedený bývalou StB se nezachoval, byl komisionálně zničen dne 15. 5. 1979.

Získání ke spolupráci s bývalou Státní bezpečností upravovala Směrnice pro práci se spolupracovníky kontrarozvědky (A – oper – 1-3) vydaná rozkazem Ministra vnitra ČSSR dne 25. 1. 1978 (Směrnice). Získání tajných spolupracovníků upravoval čl. 44 až 47 Směrnice (Směrnice). Vázání prováděl pracovník kontrarozvědky, který měl tajného spolupracovníka řídit a který také činil návrh na získání tajného spolupracovníka. Tento návrh schvaloval nadřízený náčelník řídicího orgánu; vázací akt se podle citované směrnice měl provádět do 30 dnů od schválení návrhu (čl. 44 směrnice A-oper – 1-3). Souhlasil-li získávaný tajný spolupracovník se spoluprací, podepisoval připravený závazek ke spolupráci nebo jej sepisoval sám volnou formou (čl. 46 odst. 1 směrnice A-oper – 1-3). Ve výjimečných případech se písemný závazek nevyžadoval, podle Směrnice šlo o případy, kdy by podpis závazku mohl ohrozit dobrý vztah získávaného tajného spolupracovníka ke spolupráci s kontrarozvědkou, v takovém případě postačoval ústní souhlas získávaného tajného spolupracovníka (čl. 46 odst. 1 směrnice A-oper – 1-3). Získaný tajný spolupracovník si volil krycí jméno, pokud tak neučinil, určoval ho pracovník kontrarozvědky (čl. 46 odst. 3 směrnice A-oper – 1-3). Po skončení vázacího aktu pracovník kontrarozvědky sepisoval záznam o jeho průběhu a uváděl první úkol (čl. 46 odst. 3 směrnice A-oper – 1-3). VKR byla součástí StB (základní informace o VKR z www.abscr.cz).

Žalovanému se v řízení nepodařilo prokázat, že by žalobce Slib o spolupráci a Slib o mlčenlivosti sepsal či podepsal. Z provedených důkazů toto nevyplývá.

Svědka, který je v evidenční kartě ke Svazku č. 77175 veden jako operativní pracovník, ve své svedecké výpovědi uvedl, že žalobce určitě nezavázal ke spolupráci s StB, neboť podmínkou toho bylo, že by žalobce musel podepsat Slib o spolupráci a Slib o mlčenlivosti. Žádná taková listina však neexistuje. Svědek připustil, že žalobce mohl být evidován pro jeho styk s kapitalistickou cizinou (emigrace strýce) jako pozorovaná osoba a k jeho vyřazení došlo po té, co vykonal základní vojenskou službu a byl přeřazen do zálohy. Také uvedl, že vojenská kontrarozvědka tak, jak žalobce popsal ve svém účastnickém výsledku, nemohla získávat osoby ke spolupráci. Svědek také uvedl, že jak na jméno žalobce tak na jeho krycí jméno si vůbec nepamatuje. Výpověď svědka plně koresponduje s účastnickým výsledkem žalobce, tyto nejsou ve vzájemném rozporu. Žalobce mimo jiné uvedl, že ani jedna z osob, které s ním jednaly, nemluvila slovensky či nebyla Slovákem, to by poznal.

Lze tedy uzavřít, že žalovaný neunesl důkazní břemeno ohledně podpisu žalobce na Slibu o spolupráci a podpisu žalobce na Slibu mlčenlivosti. Žalovaný ani jiným způsobem věrohodně neprokázal, že by se žalobce ke spolupráci se Státní bezpečností zavázal.

Nebylo-li v řízení věrohodně prokázáno, že žalobce se ke spolupráci se Státní bezpečností skutečně zavázal a nebylo-li tedy dostatečně vyvráceno podezření, že Svazek byl veden bez vědomí žalobce, byla evidence žalobce jako agenta v materiálech bývalé StB neoprávněná.

Soud proto žalobě vyhověl a rozhodl tak, jak je uvedeno pod bodem I. výroku rozsudku.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 142 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o.s.ř.“), dle kterého účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přizná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, přiznal soud náhradu nákladů řízení v celkové výši 18.940,- Kč. Tato částka se sestává ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 2.000,- Kč,

z odměny za právní zastoupení žalobce advokátem podle § 9 odst. 3 písm. d), ve spojení s § 7 bod 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb. v celkové výši 12.500,- Kč za 5 úkonů právní služby po 2.500,- Kč (příprava a převzetí zastoupení, sepsání žaloby, replika k vyjádření žalovaného na základě výzvy soudu, účast na jednání před soudem dne 16. 1. 2019 a dne 16. 9. 2019), z náhrady hotových výdajů podle § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve výši 1.500,- Kč za 5 úkonů právní služby po 300,- Kč a podle § 137 odst. 3 o.s.ř. z 21% DPH ve výši 2.940,- Kč.

Lhůtu k plnění stanovil soud podle § 160 odst. 1 věty první před středníkem o.s.ř., když pro stanovení lhůty delší či pro povolení splátek neshledal zákonné důvody.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 7.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat soudního výkonu rozhodnutí.

V Praze dne 18. září 2019

JUDr. Iva Kaňáková v. r.
soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Poláková.

Jolana
Červe
ná

Digitálně podepsal Jolana Červená
DN: c=CZ, 2.5.4.97=NTRCZ-00024449,
o=Obvodní soud pro Prahu 7 [IČ
00024449], ou=493, cn=Jolana
Červená, sn=Červená,
givenName=Jolana,
serialNumber=P26099
Datum: 2019.10.18 09:25:20 +02'00'